

استقلال و آزادی

خواست تاریخی انقلاب

انقلاب بیست و دوم بهمن در همه جنبش های
عدالتخواهی ایرانیان ریشه دارد
در صفحه هشتم

نارسائی انقلاب در دوران سازندگی

دولت‌مردان در راستای فرونشاندن و «قاب گرفتن» انقلاب

تعهد در برابر ملت
انقلاب جلوه خاصی از حرکت و تغییر است، تغییر انقلابی به معنای دگرگونی شالوده‌های و ناگهانی است، از این رو هرگونه تغییر نمائی و تدریجی از قلمرو انقلاب خارج می‌شود، انقلاب پاسخ گوئی به نیازهای عمقی جامعه است.

انقلاب نمی‌تواند و نباید در قالب‌ها یا معلول‌ها محدود بماند. انقلاب نمی‌تواند و نباید در جلوه‌ها و مرمت‌ها باقی بماند. انقلاب حتی با تغییر شتابان هم سازگار نیست. انقلاب باید عامل‌ها و علت‌های اصلی دردها و نارواییهای زندگی را در یابد و به ناگهان همه آنها را دگرگون دارد. انقلاب تصحیح نمی‌کند، انقلاب ترمیم نمی‌کند، انقلاب

طرح کودتا

بزرگترین توطئه شبانگاه انقلاب

دستگاه استبداد وابسته به بیگانه در واپسین روزهای زندگی شوم خود به هر وسیله‌ای دست می‌زد تا سلطه‌اش را پایدار نگهدارد. کانون‌های جاسوسی امریکا در ایران در تضاد و اختلاف نظر بودند، یک جناح طرفدار خشونت شدید و کشتار انقلابیان و نگهداشت نظام سلطنتی و استوار سازی حقوقی و سیاسی و نظامی در کشور و حتی بازگرداندن شاه بود که «باند» جلالان گارد جاویدان و برخی از ارتشیان و بخش تندرو ساواک در آن قرار داشتند. جناح دیگر هوادار دستگیری

نقل یک نوشتار

بی‌اعتنائی به هشدارها خطرناکی توقف در روند انقلاب

روز بیست و دوم بهمن ۱۳۵۷، روز افتخار ملتی بزرگ، روز گردش «انقلاب» از فصلی به فصل دیگر نیز بود. در این روز تاریخی دوران کوبندگی پایان می‌گرفت و دوران سازندگی آغاز میشد. در همان هنگامه پرشور و شفاف، «خبرنامه» نشریه‌ای که گویای برداشتهای ملت گریبان بود، درست در روز بیست و پنجم بهمن ماه ۱۳۵۷ که دولت موقت باهفت وزیر به کار شروع کرد در نوشتاری زیر عنوان «مدار انقلاب» گوشه‌هایی پیرامون خطرناکی «توقف در میان دو فصل» نمود ولی با افسوس بسیار گوش شنوائی نیافت. اکنون این نوشتار بار دیگر در نامه «آرمان ملت» به چاپ میرسد تا روشن گردد که بحران کنونی تاچه اندازه پیش‌بینی شدنی و چاره آن تاچه اندازه در دسترس بود. بقیه در صفحه ششم

خجسته باد دومین سالگرد انقلاب

امروز بیست و دوم بهمن، یاد آور روزی غرور آفرین، روز شکست اهریمن، روز بزرگ سرنوشت، روز پیروزی «انقلاب» است. دو سال پیش در چنین روزی دگلبانگ ایمان به آسمان بلند شد. فریاد اتحاد مردمی دلیر، زمین وزمان را به لرزه انداخت. بخش تاریخ کتاب تاریخ ایران بسته شد و دفترتری نوگشوده گردید که هر برگ آن نوشته باخون. بیست و دوم بهمن سال یک هزار و سیصد و پنجاه و هفت خروش ملتی بی‌خاسته بود که دیگر نمی‌خواست هستی خود را لگد کوب استعمار و استبداد ببیند. بیست و دوم بهمن سال یک هزار و سیصد و پنجاه و هفت جوشش نیروی نهفته ملتی بود که خویشتن خویش را می‌جست تا از بردگی رها شود و آزادی باز یابد. ملت ایران از پی سالیان دراز پیگار خستگی ناپذیرابر دشمنان خود چیره شد و در آن روز خونین راهی متنازه فرا روی تاریخ گشود. راهی در بر آوردن خواسته‌های ملی که همواره سرکوب آزمندهای جهانخواهران بیگانه بود، راهی به پی‌ریزی استقلال، بازیابی آزادیهای فردی و اجتماعی، رهائی از استثمار- آذین شده. شکوه چنین روز خجسته‌های همواره بر تارک تاریخ ایران می‌درخشد اما در دومین سالگرد آن نمیتوان از یاد برد که دوران سازندگی انقلاب تاکنون به پیروزی نرسیده است.

اینک بخشی از ایران به اشغال ارتش تجاوزگر بیگانه درآمده و جنگ هر روز ویرانیها و آوارگیهای تازه سبار می‌آورد.

در حقیقت ایران انقلابی در دو سال گذشته از یکسو با توطئه‌های امپریالیستهای جهانخواه رویتر و بوده و از سوی دیگر از سهل‌انگاری و ناآگاهی و ناتوانی زمامداران خود آسیب دیده است.

در این مدت برای عملکرد انحصار گران همه‌می دستاوردهای انقلاب را در خطر نابودی قرار داده است و ناگزیر باید به جبران آن برخاست. پیروزی در دوران سازندگی انقلاب تنها با پاسداری همیشگی از جدول ارزشهای آن پدید می‌آید. چیرگی در «نبرد میهنی» نیز جز با بسیج همه‌می نیروهای نهفته مردم و بهره‌گیری از آن امکان پذیر نیست. حزب ملت ایران در این روز تاریخی، همه‌می زنان و مردان بیدار دل را به نوسازی اسطوره اتحاد فرامیخواند تا دست رد بر سینهی نفاق افکنان زنند و همه با هم به دفاع از میهن و به پاسداری از انقلاب برخیزند.

فرخنده باد بیست و دوم بهمن سال یک هزار و سیصد و پنجاه و هفت جاودانه باد دستاوردهای انقلاب اسلامی ملت ایران و استقلال و آزادی

بیست و دوم بهمن ماه ۱۳۵۹ دبیرخانه حزب ملت ایران

شناخت واقعتهای انقلاب خاطره‌هایی از رزمندگان

سال‌هایی به درازای عمر یک نسل در ناگوارترین شرایط سپری شد. گاهی با مبارزه رویاروی با دشمن و زمانی در ستیزه پنهانی با نظام حاکم گذشت و آزمونی گردید تا حزب ملت ایران سنگر رزمندگانی درست اعتقاد شود. این رزمندگان همه جا در میان مردم دوران کوبندگی انقلاب را طی کردند و خاطره‌های آنها میتواند در شناخت واقعتهای سودمند افتد. نامه «آرمان ملت» در فرصتی کوتاه به گردآوری خاطره‌هایی چند از آن روزهای سرنوشت پرداخته که در این ویژه‌نامه به چاپ میرساند. بقیه در صفحه ۴، ۳، ۲، ۱

ملت ایران را بار سوائی سرسازش نیست

سالکان کوی حقیقت از هیچ نهیب پای پس نمی‌کشند

نخستین بار نبود که ملت ایران قصبه ننگ و ذلت را پایان می‌داد و ترانه کرامت و هنر می‌سرود. ملت ایران، بارها و بارها، پشیمینه و قباهای آلوده حاکمان به آتش غیرت خود سوخته، ملت ایران بارها و بارها، راز سربسته بزرگ نمایان را بادف و نی برسر بازارها گفته و خرقة تقوی از دوش بی‌تقوایان فرو کشیده ملت ایران، بارها و بارها، تاج و تاج و ورن را درهم فرو کوفته و سر به آزادی برداشته. ملت ایران دستکم، هفتاد تاج داربی حقیقت را به خون غلطانیده ملت ایران، چون مرغ آتش از خاکستر هرادبار به حشمت وشوکت پر کشیده و بال افراشته است.

پلیدی را از جایگاههای بلند، فروکشیدند و پرده حرمت بی‌حرمتان را دریدند. در آن روز، مردم، تبه‌کاری و تبه‌کاران را، خوار کردند و راستی و امانت را عزت نهادند. در آن روز، مردم، آسمانی تازه و زمینی تازه آفریدند و هوائی تازه به نسیم میهن سپردند.

در آن روز، مردم، به آزادی دم برآوردند و بزرگی‌های نهفته خود را آشکار داشتند.

در آن روز، مردم، امیدها به دل کاشتند و آرزوها در سر نشانند، امید کرامت و آرزوی آزادی.

این نخستین بار نبود که ملت ایران، برپلیدی و تبه‌کاری می‌شورید این نخستین بار نبود که ملت ایران حکمران ستمکار را فرو می‌کوفت، این نخستین بار نبود که ملت ایران پستی و نکبت را از خاک میهن می‌روفت، این

در روز یکشنبه بیست و دوم بهمن ماه ۱۳۵۷ در سرتاسر کشور، مردم ایران بر همه کانون‌های قدرت حکومت تاخت آوردند و همه آنها را بی‌هیچ استثناء در اختیار گرفتند و بدین سان در آن روز تاریخی بنیان ستم گستری را فرو ریختند. در آن روز و بسیار روزهای پیش از آن مردم بر حصارهای نکبت و ستم، مشت تقو را، ایثار می‌کوفتند. در آن روز، مردم نفرت زده از ناپاکی و هرزگی حکومت، آیه‌های پاکیزگی خواندند و ترانه عفت سرودند.

در آن روز، مردم، خشمگین از تبه‌اهی و ستم حکومت، پیمان آزادیگی بستند و منشور دادگری نوشتند.

در آن روز، مردم، آزاده از فرومایگی و طراری حکومت‌ندای فرزانی زدند و پرچم شرف افراختند.

در آن روز، مردم، مظهرهای

دکتر حیدر رقابی «هاله» برادران سرود تازه سر کنید

در صفحه هشتم

فرخنده باد ۲۲ بهمن سال یک هزار و سیصد و پنجاه و هفت

